

Reuniunea Ecumenică Europeană

Sâmbătă, 4 februarie 2006

Gili Cârstea

Într-un articol publicat anul trecut, intitulat "Biserica secolului 21", noi atrăgeam atenția că Biserica Adventistă, asociindu-se cu bisericile protestante, s-a angajat pe un drum periculos și ireversibil.

Un grup de profesori de la seminarul teologic ne-a acuzat atunci că suntem sectari, izolaționiști, naivi, speriați, și că nu suntem capabili să înțelegem adevăratele merite ale ecumenismului. Ei insistau că asociațiile protestante nu urmăresc nimic altceva decât apărarea drepturilor religioase și că este potrivit să ne alăturăm unor asemenea intenții nobile.

Evenimentele curente dovedesc fără nici o îndoială că avertizările noastre au fost întemeiate, că asociațiile protestante nu urmăresc decât unirea bisericilor creștine.

Între 24-27 ianuarie a fost organizată la Roma o primă rundă a ceea ce organizatorii numesc A Treia Reuniune Ecumenică Europeană. Este vorba de un pelerinaj ecumenic european, cu trei momente pregătitoare. Primul, întâlnirea de la Roma amintită mai sus. Al doilea, organizat la nivel local sau regional, se va desfășura pe tot cuprinsul Europei începând cu a doua jumătate a anului 2006 până spre începutul lui 2007. Al treilea, o festivitate ecumenică la Wittemberg, locul unde Martin Luther și-a publicat faimoasele lui teze și a declanșat reformațiunea protestantă, între 15-18 februarie 2007.

Apoi va urma Reuniunea Ecumenică finală, desfășurată la Sibiu între 4-8 septembrie 2007, cu participarea a 3000 de delegați din toate bisericile europene.

Prima rundă, desfășurată la Roma zilele trecute, s-a bucurat de binecuvântarea papei Benedict XVI, care a vorbit reprezentanților bisericilor protestante, anglicane, ortodoxe și romano-catolice. El a declarat cu acea ocazie: "Pentru ca procesul de unificare pe care l-a inițiat să fie roditor, Europa trebuie să redescopere rădăcinile ei creștine, acordând atenție valorilor etice care fac parte din patrimoniul ei vast și consolidat."

Această vastă acțiune ecumenică este organizată de cele două mari grupuri religioase ale Europei, KEK și CCEE. Conferința Bisericilor Europene (KEK) reunește bisericile protestante, ortodoxe, anglicane, ca și biserici catolice independente sau vechi. Consiliul Conferințelor Episcopale din Europa (CCEE) reprezintă conferințele episcopale romano-catolice din Europa.

Și cine credeți că este președintele KEK și unul dintre organizatorii acestui pelerinaj ecumenic? Nimeni altul decât bunul nostru prieten Jean-Arnold de Clermont, întâmplător și președinte al Federației Protestante din Franța, federație care urmează curând să primească cu drepturi depline în rândurile ei Uniunea Bisericilor Adventiste din Franța, pentru moment membră acolo doar cu titlu probatoriu.

Iată cum, prin președintele ei, FPF ajunge organizatorul Reuniunii Ecumenice Europene, iar Biserica Adventistă, ca membră a FPF, devine o parte a „pelerinajului” ecumenic ce se va finaliza la Sibiu anul viitor. Nu știm cum a ajuns domnul Clermont președinte al KEK, dar n-am fi deloc surprinși să descoperim că înalta onoare i-a fost acordată tocmai datorită eficienței și artei prin care a adus în ograda asociației sale pe reticenta și sectara Biserică Adventistă. Nu degeaba afirma el, după adunarea generală în care s-a aprobat acceptarea Bisericii Adventiste ca membră a FPF, că a fost o zi istorică.

Referindu-se la tema Reuniunii Ecumenice Europene – Lumina lui Hristos luminează pe toți oamenii/Speranță a reînnoirii și unității Europei – suveranul pontif spunea că aceasta este „adevărată prioritate a Europei, să se angajeze ca lumina lui Hristos să strălucească cu vigoare nouă” asupra extinderii continentului european la începutul noului mileniu. „Sper că fiecare etapă a acestui pelerinaj va fi marcată de lumina lui Hristos și că viitoarea Reuniune Ecumenică Europeană va contribui la întărirea creștinilor din țările noastre de a mărturisi credința în contextul cultural de astăzi, marcat deseori de relativism și indiferență.”

Adresându-se papei Benedict, pastorul Jean-Arnold de Clermont, președintele KEK, a declarat că responsabilii bisericilor reuniți la Roma doresc să „iasă din izolările eclesiastice și naționale în care suntem deseori tentați să ne complacem.”

Vorbind în numele unei asociații din care face parte și Biserica Adventistă, domnul Clermont spunea astfel papei că responsabilii Bisericii Adventiste doresc să iasă din izolarea eclesiastică și să participe la pelerinajul ecumenic pus în mișcare prin reuniunea de la Roma.

„Dar și mai mult – a continuat președintele KEK/FPF – avem voința fermă de a aprofunda schimburile teologice și spirituale între membrii bisericilor noastre, ca ei să devină mesageri ai speranței și reînnoirii pentru Europa.”

Nu se poate un limbaj mai clar pentru intențiile KEK/FPF decât acesta. Asociația în care suntem membri are voința fermă – cred că înțelegeți ce înseamnă aceasta – să înhame pe membrii bisericilor asociate la înălțarea noului chip de aur. Adăugați la aceasta declarația reprezentanților Uniunii franceze că despărțirile din creștinism sunt un scandal ce nu mai trebuie tolerat și aveți tabloul complet al viitorului adventist pe care acești strategi religioși îl proiectează în aceste zile.

Deoarece asemenea manevre se fac în mare taină, departe de ochiul public, nu știm încă dacă Uniunea Română a fost invitată să participe la “pelerinajul” ecumenic, dar nu ar fi nici o surpriză dacă Reuniunea de la Sibiu se va dovedi prilejul de aur pentru ralierea noastră la credința cea dreaptă și universală.

Recitind dialogurile agitate și furia clericală declanșată de articolele noastre de anul trecut, și așezându-le în lumina noilor evenimente, îmi dau seama cât de naivi și nedemni de încredere pot fi unii dintre teologii noștri faimoși și cât de riscant este pentru popor să se lase vrăjit de elucubrațiile lor academice. Dar, mai important, cât de riscant este pentru "împăratul" nostru – administratorii Uniunilor și Conferințelor noastre – să se sprijine pe brațul unor asemenea consilieri necredincioși, așa cum a făcut Ioram cel de tristă amintire.

Nu ne surprinde faptul că Europa își caută un suflet, iar bisericile unite sunt gata să-i ofere un suflet romano-catolic. O curajoasă doamnă a adventismului a scris despre aceste evenimente acum mai bine de o sută de ani. Ce este uimitor în această poveste este faptul că tocmai poporul care a fost chemat să avertizeze lumea despre implicațiile nefaste ale acestor mișcări nu înțelege ce se întâmplă și "se lasă dus în nesfârșite rătăcirii" cu o ușurință amețitoare.